

STATSMINISTERIET

Notat om statsministerens besvarelse af samrådsspørgsmål Q-T fra Folketingets Retsudvalg torsdag den 22. december 2011 om procedure for sikkerhedsgodkendelse

Statsministeren anførte ved besvarelsen af samrådsspørgsmålene blandt andet:

- For at undgå misforståelser vil jeg gerne starte med at understrege, at det er den til enhver tid siddende statsminister, der til Hendes Majestæt Dronningen indstiller, hvem der skal udnævnes til ministre.
- Det var således mig som statsminister, der besluttede, hvem der skulle udnævnes til ministre i min regering. Det er altså hverken Politiets Efterretningstjeneste eller andre, som udnævner ministre. Det er mig.
- At der forud for udnævnelsen gennemføres et sikkerhedstjek af kommende ministre, kan vist efterhånden ikke komme bag på nogen.
- De seneste mange uger har der imidlertid været meget stor interesse for den *procedure*, som følges, når der gennemføres sikkerhedstjek af ministre.
- Men vi har i Danmark - så vidt jeg er bekendt - en tradition for, at man som statsminister ikke udtaler sig om sikkerhedstjek af ministre. Det er en fornuftig og rigtig tradition, som mine forgængere har fulgt, og som jeg selvfølgelig også har tænkt mig at følge.
- Som jeg tidligere har haft lejlighed til at redegøre for i Folketingssalen, er der ikke tale om en tradition, som er begrundet i juridiske hensyn. Det er rent principielle – og altså dermed ikke juridiske – hensyn, som gør, at jeg, ligesom mine forgængere, ikke ønsker at kommentere proceduren.
- Jeg har også noteret mig, at der i forbindelse med debatten om sikkerhedstjek har været en debat om Politiets Efterretningstjenestes arbejde.

- I forhold til den debat vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå én ting helt fast: Hvis man vil have en efterretningstjeneste, så skal den også arbejde som en efterretningstjeneste. Det betyder selvsagt, at efterretningstjenesten ikke kan offentliggøre dokumenter eller notater om konkrete sager. Men det betyder også, at efterretningstjenesten ikke offentligt kan fortælle om sine procedurer.
- Derfor mener jeg også, at Folketinget bør udvise forståelse for Politiets Efterretningstjenestes arbejdsvilkår og ikke forvente, at efterretningstjenesten offentligt fortæller om sine procedurer eller informerer offentligheden om de meget personfølsomme oplysninger, som indgår i sager af denne type. Den respekt skylder vi Politiets Efterretningstjeneste.
- Den holdning, som jeg har givet udtryk for i dag, er næppe en nyhed for nogen. For jeg har givet udtryk for min holdning onsdag efter onsdag, når jeg har besvaret spørgsmål i Folketingssalen, og min holdning fremgår også af mine besvarelser af utallige skriftlige spørgsmål om det her emne: Af principielle årsager vil jeg ikke kommentere den procedure, der anvendes ved sikkerhedstjek af ministre, og i forhold til den konkrete sag om sikkerhedstjek af Henrik Sass Larsen hverken kan eller vil jeg kommentere den, fordi det er en sag, hvori der indgår meget personfølsomme oplysninger, der er undergivet tavshedspligt efter forvaltningsloven og straffeloven.
- Man har selvfølgelig lov til at mene, at jeg burde bryde den tradition, som mine forgængere har fulgt, og man har endda lov til at mene, at jeg burde offentliggøre personfølsomme oplysninger. Men jeg har ikke tænkt mig at gøre nogen af delene, og derfor håber jeg også, at vi med dette samråd kan få sat et punktum for den langstrakte debat om sikkerhedstjek, da min holdning – og baggrunden for den – i hvert fald nu må stå lysende klar for alle.